

Dumnezeu cel puternic

Text biblic : Apocalipsa 11:15-19

Versetul de aur

Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: "Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor." Apoc 11;15

Introducere

Cheia pentru a înțelege Apocalipsa constă în recunoașterea tipului de literatură care este, cunoscut sub numele de „apocaliptic”; acest tip de scriere poate fi găsit în alte părți ale Scripturii (lecția precedentă; Isaia 13:10; 34: 4; Daniel 8: 9-10; Matei 24: 29-31; Marcu 13: 24-27 și Luca 21: 25-28).

Literatura apocaliptică prezintă dezvăluirea unei realități de ansamblu de către o ființă cerească (Dumnezeu sau îngeri) pentru omenire. Realitatea care este dezvăluită include atât elemente ale timpului (care se ocupă cu mântuirea și judecata din timpul sfârșitului), cât și ale spațiului (realitatea unei alte lumi supranaturale). În unele cazuri, literatura apocaliptică repetă o poveste de mai multe ori cu detalii diferite, dar cu același final. De exemplu, imaginea sigiliilor, trâmbițelor și potirelor din Apocalipsă descrie judecata dreaptă a lui Dumnezeu pe pământul răzvrătit și păcătos. Actul final din fiecare serie este însoțit de fenomene meteorologice extraordinare care culminează cu închinarea lui Dumnezeu pentru dreptatea Sa.

Partea centrală a Apocalipsei se referă la trei seturi de șapte evenimente inițiate în Rai: deschiderea sigiliilor (Apocalipsa 6: 1-17; 8: 1-5), sunetul trâmbițelor (8: 6-9) și revărsarea celor șapte potire ale mâniei lui Dumnezeu (16: 1-21). Fiecare set de evenimente se încheie cu un timp de închinare și adorare. Lecția de astăzi detaliază punctul culminant al celui de-al doilea dintre aceste trei seturi de evenimente.

Contextul imediat pentru pasajul de astăzi este cel al celor șapte îngeri care erau gata să sune din cele șapte trâmbițe (Apocalipsa 8: 6).

Contextul lecției

I. Proclamarea adevărului (Apocalipsa 11:15)

A.1 7-lea Înger (v 15a)

Diferite forme ale numărului șapte apar de sute de ori în Biblie. Aparițiile sale indică adesea perfecțiune (Geneza 2: 2; 2 Regi 5:10; Apoc 15: 1, 8). Suflatul din trompetă se face adesea la urcarea Împăratului pe tronul lui (1 Regi 1:34-41).

B. Glasuri puternice (v 15b)

Ceea ce a văzut Ioan vorbește despre speranța la care oamenii lui Dumnezeu au tânjit atât de mult să o vadă: Dumnezeu a devenit împărat pe tot pământul. Profeții Vechiului Testament așteptau cu nerăbdare o zi în care „Dumnezeul cerului” va „înființa o împărăție care nu va fi niciodată distrusă ... și ea va rămâne pe veci” (Daniel 2:44).

În viziunea lui Ioan, ziua în care „Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi singurul Nume.” (Zaharia 14: 9). Păcatul care a separat pământul de cer nu va mai fi un obstacol.

II. Închinarea la Dumnezeu (Apocalipsa 11:16-18)

A. Postura celor 24 de bătrâni (v 16)

Aici se reamintește din nou adorarea lui Dumnezeu de cei 24 de bătrâni.

B. Recunoașterea puterii (v17)

În postura lor dramatică de închinare și supunere, bătrânii își încep mulțumirile adresându-se lui Dumnezeu într-un anumit mod, folosind titlul respectuos și reverențial Domnul Dumnezeu ca „Atotputernic”. Bătrânii descriu natura eternă a lui Dumnezeu. Aceeași descriere este folosită chiar de autor, apostolul Ioan, în Apocalipsa 1: 4

C. Vremea Judecării (v 18)

Bătrânii își continuă declarația în timp ce descriu acum reacțiile la exercitarea puterii de către Dumnezeu. Cuvântul națiuni traduse apare de vreo două duzini de ori în această carte - uneori în sens pozitiv (exemplu: Apocalipsa 5: 9) și alteori în sens negativ, ca aici. Popoarele se luptă frecvent unele împotriva altora (Psalmul 2: 1), dar acum răutatea lor este rezultatul faptului că trebuie să înfrunte mânia lui Dumnezeu (Apocalipsa 6: 15-17). Mânia lui revărsată asupra lor nu duce la pocăință - ci dimpotrivă! „Ziua cea mare a Domnului este aproape” (Țefania 1:14), aceasta este profeția care se apropie.

III. Deschiderea Templului lui Dumnezeu (Apocalipsa 11:19)

A. Ce s-a văzut înăuntru (v 19a)

În viziunea lui Ioan a văzut acolo Chivotul Legământului, care pentru Israel a fost mai mult decât un obiect ornamental care conține lucruri istorice. Chivotul reprezintă prezența lui Dumnezeu cu poporul său, precum și legământul făcut ci ei.

B. Care a fost atmosfera acolo? (v 19b)

Deschiderea templului este însoțită de fenomene severe. Ca și în cazul ruperii celui de-a șaptea peceți, au fost fulgere, tunete și cutremur (Apoc 8: 5; 4: 5).

O astfel de imagine este caracteristică literaturii apocaliptice. Se intenționează să atragă atenția cititorului, poate pentru a arăta seriozitatea judecării lui Dumnezeu.

CONCLUZII

Locul de închinare al Israelului, templul, fusese distrus cu aproximativ 25 de ani înainte ca Ioan să scrie Apocalipsa. Dar cu aproximativ 40 de ani înainte de această distrugere, importanța templului din Ierusalim a fost înlocuită cu moartea și învierea lui Isus (Matei 27: 50-51; Evrei 8: 1-10: 22). Aceasta a dus la o nouă înțelegere a „templului” (1 Cor 3: 16 -17; 6:19; 2 Cor 6:16; Efes 2:21). Viziunea lui Ioan a văzut o realitate și mai bună - cea a Templului Ceresc al lui Dumnezeu în care închinarea continuă pentru eternitate.

Ce trebuie să memorăm: Va veni un timp în viitor când domnia lui Dumnezeu în Rai va fi una cu domnia Sa pe pământ.